

Hoofdstuk 19: De voleinding van de eeuw

Wanneer de Bijbel spreekt over de “voleinding van de eeuw” (Matth. 13:39, 13:40, 13:49, 24:3, 28:20; Heb. 9:26), dan wordt daarmee volgens het preterisme “het einde van de Joodse eeuw” bedoeld, de afsluiting van het tijdperk van de wet. Dat tijdperk zou zijn afgesloten toen de tempel in Jeruzalem werd verwoest. Vanaf dat moment was aanbidding in Gods tempel en het brengen van dierenoffers niet meer mogelijk, en dat is zo gebleven tot op de dag van vandaag.

Over de “voleinding van de eeuw” valt op de website preterisme.nl het volgende te lezen:

“Welke eeuw zou tot een einde komen? Dat moet een eeuw zijn waarin [de discipelen] leefden en waarmee zij bekend waren. Welke eeuw zou dat zijn...? Uit de context is duidelijk dat Jezus zou komen en verwoesting zou brengen over Jeruzalem en de tempel.... De tempel werkte onder het Mozaïsche verbond... [Verwoesting van stad en tempel] zou het volgende betekenen: Geen... offers en offerdienst meer. Geen priesterschap, priesterdienst en rituelen meer. Dit zou het einde van een eeuw zijn die de scepter zwaaide over de Joodse natie”¹¹⁸.

Indien dit juist is, zou de Bijbel het volgende moeten leren:

1. Aan de wet kwam een einde doordat de tempel werd verwoest.
2. De eeuw die eindigde bij de verwoesting van de tempel, was begonnen toen Mozes de offerdienst instelde (bij de berg Sinai, in de woestijn).
3. Na de verwoesting van de tempel brak de “toekomstige eeuw” aan, waarover de Here in Zijn onderwijs had gesproken (Matth. 12:32, Mar. 10:30, Luk. 18:30, 20:34-35).

Maar... leert de Bijbel dit ook? Wat zei de Here over begin en eind van de eeuw? Hoe zou het leven in de toekomstige eeuw er uitzien? En wanneer zou er aan de wet een einde komen?

De “voleinding van de eeuw” in de evangeliën

Over de afsluiting van de eeuw”(Gr. *sunteleia tou aionos*) zei de Here Jezus:

“De oogst is de voleinding van de eeuw, en de maaiers zijn de engelen. Zoals dan de dolik verzameld en met vuur verbrand wordt, zo zal het zijn in de voleinding van deze eeuw. De Zoon des mensen zal zijn engelen uitzenden en zij zullen uit zijn koninkrijk verzamelen alle aanleidingen tot vallen en hen die de wetteloosheid doen, en zij zullen hen in de vuuroven werpen; daar zal het geween zijn en het tandengeknars. Dan zullen de rechtvaardigen stralen als de zon in het koninkrijk van hun Vader” (Matth. 13:39-43)

---

¹¹⁸ A.Salomons, “*Mattheüs en einde wereld*”, op preterisme.nl.

“Zo zal het zijn in de *voleinding van de eeuw*: de engelen zullen uitgaan en de bozen uit het midden van de rechtvaardigen afscheiden en hen in de vuuroven werpen; daar zal het geween zijn en het tandengeknars” (Matth. 13:49-50)

Uit het zinnetje: “Zo zal het zijn in de *voleinding van deze eeuw*. De Zoon des mensen zal zijn engelen uitzenden” (Matth.13:40-41) blijkt, dat “de *voleinding van de eeuw*” samenvalt met de komst van de Zoon des mensen. Om die reden vroegen de discipelen later aan hun Meester:

“Wat is het teken van uw komst en van *de voleinding van de eeuw?*” (Matth. 24:3)

Omdat de Here onderwijs had gegeven over de verborgenheden van het koninkrijk (Matth.13:1-52) wisten ze dat Zijn komst bij de “*voleinding van de eeuw*” zou plaatsvinden.

Over het einde van de eeuw zei de Heiland ook:

“Van die dag en dat uur echter weet niemand, ook de engelen van de hemelen niet, <ook de Zoon niet>, behalve de Vader alleen. Want *zoals de dagen van Noach*, zó zal de komst van de Zoon des mensen zijn. Want zoals zij waren in die dagen vóór de zondvloed, etend en drinkend, trouwend en uithuwelijkend, tot op de dag dat Noach in de ark ging, en zij het niet merkten, totdat de zondvloed kwam en hen allen wegnam, zó zal <ook> de komst van de Zoon des mensen zijn. Dan zullen er twee op het veld zijn, één wordt meegenomen en één achtergelaten; twee [vrouwen] zullen met de molensteen malen, één wordt meegenomen en één achtergelaten...” (Matth. 24:36-41).

In Zijn onderwijs over de toekomst vergeleek Hij de *voleinding van de eeuw* met de “*dagen van Noach*”. Hij zei dat Zijn wederkomst zou plaatsvinden wanneer de mensen het niet verwachtten. Tot Zijn komst zou het op aarde “*business as usual*” zijn. Men zou eten en drinken, trouwen en feestvieren. Maar dan zou er plotseling een grote scheiding plaatsvinden – de scheiding die Hij aangekondigd had. Engelen zouden “de bozen” wegnemen, allen “die de wetteloosheid doen”, en “de rechtvaardigen” op aarde achterlaten (Matth. 13:39-43).

Indien met “het einde van de eeuw” de verwoesting van de tempel was bedoeld, had de Here Jezus kunnen zeggen: “Zoals de dagen van Zedekia, de koning van Juda, zó zal de komst van de Zoon des mensen zijn. Spoedig zal Hij verschijnen, en van stad en tempel geen spaan heel laten”. Maar: dát zei de Heiland niet! Hij vergeleek de *voleinding van de eeuw* niet met de regering van Zedekia, maar met “de dagen van Noach”. *Daaruit blijkt, dat de val van Jeruzalem niet de voleinding van de eeuw is geweest*. In ‘de dagen van Noach’ werd niet het volk Israël, maar de hele mensheid door een vernietigend oordeel getroffen. Bij ‘de komst van de Zoon des mensen’, of ‘de

voleinding van de eeuw', zal er óók over de hele mensheid vonnis worden geveld, want de Here heeft gezegd:

“Wanneer nu de Zoon des mensen komt in Zijn heerlijkheid en alle engelen met Hem, dan zal Hij zitten op [de] troon van Zijn heerlijkheid; en vóór Hem zullen *alle volken* worden verzameld, en Hij zal ze van elkaar scheiden...” (Matth. 25:31-32)

Alle volken van het land?

Preteristen beweren, dat met “alle volken” (Matth. 25:32) is bedoeld: “alle stammen van het land” (vgl. Matth. 24:30). Volgens hen hebben de apostelen de woorden van hun Meester ook zó opgevat. Uit het zendingsbevel (“Maakt alle volken tot Mijn discipelen”, Matth. 28:29) hebben zij niet geconcludeerd dat ze het land Israël moesten verlaten. Enkele jaren later verbaasden ze zich enorm over het feit, dat “God ook aan de volken de bekering tot het leven had gegeven” (Hand. 11:18)¹¹⁹.

Maar deze uitleg is onjuist¹²⁰. Voor “volken” en “stammen” worden in de oorspronkelijke Griekse tekst verschillende woorden gebruikt (*ethnoi* vs. *phulai*). Een stam is een groep mensen, waarvan de leden door familieverwantschap zijn verbonden. Het ene volk Israël bestond uit twaalf stammen, de nakomelingen van twaalf “aartsvaders”. Een volk is een grotere eenheid dan een stam. De uitdrukking “alle volken” komt o.a. voor in de volgende teksten:

1. “En zij [de Judeeërs] zullen vallen door [het] scherp van [het] zwaard en als gevangenen worden weggevoerd onder *alle volken*; en Jeruzalem zal door [de] volken worden vertrapt totdat [de] tijden van [de] volken zijn vervuld” (Luk. 21:24)

“Alle volken” betekent in dit vers niet: “alle stammen van het land”! Want na de val van Jeruzalem werden Joden als slaven verkocht in heel het Romeinse rijk.

2. “Hij [de Schepper] heeft in de voorbije geslachten *alle volken* op hun eigen wegen laten gaan, hoewel Hij zich niet onbetuigd heeft gelaten in goeddoen, door u uit de hemel regen en vruchtbare tijden te geven en uw harten te vervullen met voedsel en vreugde” (Hand. 14:16-17)

---

¹¹⁹ Aldus b.v. James Stuart Russell, *The Parousia*, p.104-107.

¹²⁰ Dat de discipelen aanvankelijk in Jeruzalem en in het land Judea bleven, werd niet veroorzaakt door het feit dat zij “alle volken” opvatten als “alle stammen van het land”. Het gebeurde omdat de Here had gezegd dat zij hun verkondiging moesten beginnen in Jeruzalem (Luk. 24:47). En op grond van het Oude Testament veronderstelden de discipelen, dat eerst Israël tot bekering moest komen en dat pas daarna de volken door de Messias gezegend zouden worden.

Ook in deze tekst betekent “alle volken” niet: “alle stammen van het land”! Want Paulus sprak tegen heidenen in de stad Lystra.

3. “Maar de Heer heeft mij bijgestaan en mij gesterkt, opdat de prediking door mij vervuld zou worden en *al de volken* haar zouden horen; en ik ben uit de leeuwenmuil gered” (2 Tim. 4:17)

“Al de volken” betekent hier: de luisteraars die Paulus’ verdediging in de Romeinse rechtszaal hoorden, en alle mensen die de door hem verzamelde Schriften in de toekomst zouden lezen (vgl. 2 Tim. 1:17, 4:13-16). Het betekent niet: “alle stammen van het land”, want de apostel was niet naar “de besnedenen”, maar naar “de volken” gegaan (Gal. 2:7-10).

Er zijn nog wel meer voorbeelden te geven (zie b.v. Rom. 1:5, Rom. 15:8-12, Mar. 13:10 en Luk. 24:47). Maar uit de genoemde teksten blijkt al, dat de bewering van het preterisme over “alle volken” uit de lucht is gegrepen. Met “alle volken” is de hele mensheid bedoeld, en met “alle stammen van het land”: heel Israël. Hoewel het preterisme dit ontkent, zal de mensheid in de toekomst voor de troon van de Messias moeten verschijnen.

Het “einde van de eeuw” in de brieven

In enkele passages in de nieuwtestamentische brieven wordt het woord “einde” (Gr. *telos*) of het woord “voleinding” (Gr. *sunteleia*) verbonden met het woord “eeuw”. De apostel Paulus schreef aan de gemeente van Korinthe:

“<Al> deze dingen nu zijn hun [de Israëlieten in de woestijn] overkomen als voorbeelden en zijn beschreven tot waarschuwing voor ons, op wie *de einden van de eeuwen* zijn gekomen” (1 Kor. 10:11)

En in de brief aan de Hebreëen staat geschreven:

“Want Christus is niet ingegaan in [het] met handen gemaakte heiligdom, een tegenbeeld van het ware, maar in de hemel zelf, om nu te verschijnen voor het aangezicht van God voor ons; ook niet opdat Hij zichzelf dikwijls offerde, zoals de hogepriester elk jaar ingaat in het heiligdom met vreemd bloed; anders had Hij van [de] grondlegging van [de] wereld af dikwijls moeten lijden. Maar nu is Hij eenmaal *in [de] voleinding van de eeuwen* geopenbaard om <de> zonde af te schaffen door het slachtoffer van Zichzelf” (Hebr. 9:24-26)

Over de eerste tekst is op de website zoekdewaarheid.nl het volgende te lezen:

“Paulus zei, dat [de christenen aan wie hij schreef] in het einde van de eeuwen waren: “Dit is hun overkomen tot een voorbeeld (voor ons) en het is opgetekend ter

waarschuwing voor ons (Paulus en de gelovigen), over wie het einde der eeuwen is gekomen.” (1 Korinthiërs 10:11)”¹²¹

En op hebreeen.nl wordt over de tweede tekst opgemerkt:

“Thans is Hij éénmaal, bij de voleinding der eeuwen, verschenen – De uitdrukking ‘de voleinding der eeuwen’ heeft eenvoudig betrekking op de laatste tijdsgeneratie van de Mozaïsche eeuw (die natuurlijk kwam na de eeuw van de aartsvaders, vandaar het meervoud ‘eeuwen’); en het was in die tijd... dat Christus in Zijn eerste verschijning kwam en zichzelf offerde voor de mensheid. Een interessant detail... is dat de uitdrukking ‘thans (nu)...’ aangeeft dat Paulus en deze Hebreeuwse broeders nog in de Mozaïsche eeuw waren”¹²².

Volgens het preterisme blijkt uit zulke teksten, dat de Korinthiërs en de Hebreëen al leefden in de voleinding van de eeuw. De wederkomst van Christus moet tijdens hun leven hebben plaatsgevonden. Maar... is deze gevolgtrekking wel juist?

In 1 Kor. 10:11 staat niet: “tot waarschuwing van ons, die in de einden van de eeuwen zijn aangekomen”. Als dat er stond, zou de geschiedenis in Paulus’ dagen geëindigd zijn. Er staat: “tot waarschuwing van ons, tot wie de einden van de eeuwen zijn gekomen”. Niet de Korinthiërs waren tot de einden van de eeuwen, maar de einden van de eeuwen waren tot hén gekomen. Het betoog van de apostel is bij nadere beschouwing heel merkwaardig. Wat moeten we verstaan onder einden van eeuwen die tot bepaalde mensen gekomen zijn?

Paulus beantwoordde deze vraag zelf. In de meeste Israëlieten, die onder leiding van Mozes uit Egypte waren getrokken, had de HERE geen behagen. Ze kwamen niet aan in het beloofde land, maar stierven in de woestijn (1 Kor. 10:5). Op één dag vielen er zelfs drieëntwintigduizend (1 Kor. 10:8). Anderen kwamen om door de beet van gifslangen (1 Kor. 10:9) of door de hand van de verderfengel (1 Kor. 10:10). Uit de trieste geschiedenis van de woestijnreis is gebleken, wat Gods afkeuring opwekt. We mogen deze “voorbeelden” ter harte nemen, zodat we ons niet gaan gedragen als het volk in de woestijn (1 Kor. 10:6). Maar we mogen ervan verzekerd zijn, dat wijzelf niet blijvend ten val zullen komen. Want God heeft ons beloofd, dat Hij “met de verzoeking ook de uitkomst zal geven, zodat wij [die verzoeking] kunnen verdragen” (1 Kor. 10:13). Als leden van het lichaam van Christus mogen we delen in de zegeningen van het nieuwe verbond, waarbij God zelf “Zijn wetten in de harten geeft en die in het verstand schrijft, en de zonden en wetteloosheden geenszins meer gedenkt” (Hebr. 10:16-17). De

---

¹²¹ Anne Salomons, *Einde van de wereld*, op zoekdewaarheid.nl.

¹²² Anne Salomons, *Hoofdstuk 9*, op hebreeen.nl (zie van dezelfde schrijver ook: *De 100 verzen*, op preterisme.nl)

nieuwe mens die wij hebben aangedaan, wordt “vernieuwd tot kennis, naar [het] beeld van Hem die hem geschapen heeft. Daarin is niet Griek en Jood, besnijdenis en onbesnedenheid, barbaar, Scyth, slaaf, vrije; maar Christus is alles en in allen” (Kol. 3:10-11, vgl. Gal. 3:27-28). Wat Israël in de toekomstige eeuw zal ontvangen, en wat de hele mensheid aan het eind van beide toekomstige eeuwen zal bezitten (1 Kor. 15:28), dat is in beginsel nu al het deel van het Lichaam van Christus. “Tot hen zijn de einden van de eeuwen gekomen”.

Ook met de tweede tekst is er iets vreemds aan de hand. In de oorspronkelijke Griekse tekst van Hebr. 9:26 staan de woorden in deze volgorde:

“... want dan moest Hij vele malen lijden vanaf de grondlegging van de wereld, nu maar één – om op de voleinding van de eeuwen weg te doen de zonden door het offer van Hem is Hij verschenen”

Uit de Griekse zinsbouw blijkt, dat de tijdsaanduiding (“op de voleinding der eeuwen”) betrekking heeft op het werkwoord “wegdoen” (of: “afschaffen”), en niet op het werkwoord “verschijnen”. Wanneer de eeuwen zijn voltooid, zal de zonde door de Messias op grond van Zijn offer zijn weggedaan. God zal dan “alles zijn in allen” (1 Kor. 15:28) en de dood zal in heel de schepping niet meer bestaan (1 Kor. 15:26, Openb. 21:4). Op dit moment is de dood er nog, en doelmissing is er ook nog altijd. De zonde is dus nog niet afgeschaft, en de voleinding van de eeuwen is nog niet bereikt. Maar Christus is verschenen: Hij heeft geleden en Zichzelf eens-voor-altijd geofferd. Daarom staat de eindbestemming van de schepping vast. Het is volbracht! (Joh. 19:30).

Uit 1 Kor. 10:11 en Hebr. 9:26 kan niet worden afgeleid, dat de “tegenwoordige eeuw”¹²³ in het jaar 70 is geëindigd. Maar het inzicht dat deze teksten bieden in Gods bedoeling met de eeuwen (het “voornemen van de eeuwen” uit Efe. 3:11), is geweldig.

Wanneer kwam er aan de wet een einde?

Als met “de voleinding van de eeuw” werd bedoeld: “het einde van het tijdperk van de wet”, en als dat tijdperk in het jaar 70 eindigde, dan zouden de Bijbelschrijvers hebben gewezen op de toekomstige verwoesting van de tempel en hebben aangekondigd, dat de wet bij die gelegenheid zou ophouden. Maar dat deden ze niet. Want in het Nieuwe Testament lezen we:

---

¹²³ De uitdrukking “de tegenwoordige eeuw” is te vinden in 1 Tim. 6:17, 2 Tim. 4:10 en Tit. 2:12. In de oorspronkelijke Griekse tekst van deze verzen staat “de *nu* eeuw”. In andere Bijbelteksten wordt gesproken over “*deze* eeuw” in tegenstelling tot “de toekomstige” (zie b.v. Matth. 12:32, 13:22; Mar. 4:19; Luk. 16:8, 20:34; Rom. 12:2; 1 Kor. 1:20, 2:6, 2:8, 3:18; 2 Kor. 4:4; Efe. 1:21), over “de tegenwoordige boze eeuw” (Gal. 1:4), of over “de eeuw van deze wereld” (Efe. 2:2).

“De schuldbrief die tegen ons [getuigde] door zijn inzetten [en] die onze tegenstander was, heeft Hij uitgewist en die uit de weg geruimd door deze *aan het kruis te nagelen*” (Kol. 2:14)

“Want Hij [Christus] is onze vrede, die die beiden [Jood en heiden] één gemaakt en de scheidsmuur van de omheining weggebroken heeft, toen Hij in Zijn vlees de vijandschap, *de wet van de geboden* [die] *in inzetten* [bestaat], *te niet gedaan had*, opdat Hij die twee in Zichzelf tot één nieuwe mens zou scheppen, vrede makend, en die beiden in één lichaam met God zou verzoenen *door het kruis*, terwijl Hij daardoor de vijandschap gedood heeft” (Efe. 2:14-16)

“Christus heeft ons vrijgekocht van de vloek van de wet door voor ons een vloek te worden (want er staat geschreven: Vervloekt is een ieder *die aan een hout hangt*)” (Gal. 3:13)

“Of weet u niet, broeders, (ik spreek immers tot hen die [de] wet kennen), dat de wet heerst over de mens zolang hij leeft? Want de gehuwde vrouw is door [de] wet verbonden aan haar man bij diens leven; maar is de man gestorven, dan is zij vrijgemaakt van de wet [die haar] aan de man [bond]. Daarom zal zij een overspeelster worden genoemd, als zij bij het leven van haar man [de vrouw] van een andere man wordt; maar als de man gestorven is, is zij vrij van de wet, zodat zij geen overspeelster is als zij [de vrouw] van een ander man wordt. Dus bent ook u, mijn broeders, *voor de wet gedood door het lichaam van Christus*, opdat u aan een ander toebehoort, aan Hem die uit [de] doden is opgewekt, opdat wij voor God vrucht dragen” (Rom. 7:1-4)

Wie zich afvraagt: Wanneer werd de wet te niet gedaan?, Wanneer hield haar heerschappij over ons op?, Wanneer werd deze last met haar vloek van ons afgenomen?, Wanneer werd het handschrift met zijn inzetten uitgewist en uit de weg geruimd?, krijgt daarop in de Bijbel maar één antwoord: Dat gebeurde aan het kruis, toen de Messias stierf op het vloekhout. Geen enkele Bijbelschrijver zegt dat de wet bij de verwoesting van de tempel te niet werd gedaan. De bewering dat de wet werd afgeschaft toen de tempel in Jeruzalem werd verwoest is beslist on-Bijbels, want volgens de Bijbel gebeurde dit aan het kruis.

Preteristen beweren, dat het oude verbond bij de verwoesting van de tempel werd vernietigd en dat het nieuwe verbond op dat moment van kracht werd. Maar dat is niet wat de Bijbel zegt. Een verbond wordt van kracht wanneer de verbond-maker sterft (Hebr. 9:17). Het nieuwe verbond is dus van kracht geworden toen de Here Jezus stierf (Hebr. 9:14). Wie Hem toebehoren en in Hem geloven, zijn niet langer onder de wet, maar onder de genade: “Want Christus is [het] einde van [de] wet tot gerechtigheid voor ieder die gelooft” (Rom. 10:4). Van gelovigen geldt: “U bent... een brief van Christus... geschreven niet met inkt, maar met [de] Geest van [de] levende God, niet op stenen tafelen, maar op vlezene tafelen van de harten” (2 Kor. 3:3). De apostelen waren

“dienaars van [het] nieuwe verbond, niet van [de] letter, maar van [de] Geest, want de letter doodt, maar de Geest maakt levend” (2 Kor. 3:6).

Het oude verbond heeft echter nog niet voor *iedereen* afgedaan. Hoewel de Messias aan het kruis is gestorven, zijn sommige mensen nog altijd “onder de wet” (Rom. 3:19, 1 Kor. 9:20). Velen bevinden zich nog in de leerschool van de “tuchtmeester” die is bedoeld om hen tot Christus te leiden, en verkeren nog in slavernij onder de “eerste beginselen van de wereld” (vgl. Gal. 3:21-4:7).

Hoe zou het leven in de toekomstige eeuw eruit zien?

De Here Jezus heeft tegen Zijn discipelen gezegd:

“De oogst is [de] voleinding van de eeuw” (Matth. 13:39).

Bij die “oogst” zou het onkruid worden verzameld en met vuur worden verbrand (Matth. 13:40). Van dat “verzamelen van het onkruid” gaf de Here de volgende verklaring:

“De Zoon des mensen zal Zijn engelen uitzenden en zij zullen uit Zijn koninkrijk verzamelen alle aanleidingen tot vallen en hen die de wetteloosheid doen, en zij zullen hen in de vuuroven werpen” (Matth. 13:41-42)... “De engelen zullen uitgaan en de bozen uit [het] midden van de rechtvaardigen afscheiden en hen in de vuuroven werpen” (Matth 13:49).

Wanneer het onkruid uit Zijn rijk was weggedaan, zou het “goede zaad”, de “tarwe”, of het “graan” achterblijven (vgl. Matth. 13:24-26) om door Hem te worden bijeengebracht in Zijn schuur (Matth. 13:30). Volgens de uitleg van de Here betekende dit, dat alleen de rechtvaardigen in Zijn rijk zouden overblijven, en onder die rechtvaardigen verstond Hij: de kinderen van God. Hij zei immers:

“Dan zullen de rechtvaardigen stralen als de zon in het koninkrijk van hun Vader” (Matth. 13:43)

Over het koningschap van de Messias is in het Oude Testament geprofeteerd:

“Ik wil gewagen van het besluit des HEREN:
Hij sprak tot mij: Mijn zoon zijt gij;
Ik heb u heden verwekt.
Vraag Mij en Ik zal volken geven tot uw erfdeel,
de einden der aarde tot uw bezit.
Gij zult hen verpletteren met een ijzeren knots,
hen stukslaan als pottenbakkerswerk” (Psa. 2:7-9)

Opstand zal door deze Koning niet worden getolereerd. “Zeer licht ontbrandt Zijn toorn” (Psa. 2:12). Wie zich tegen Hem wil gaan verzetten, zal omkomen en als een broos kruikje door Zijn ijzeren knots worden verbrijzeld (Psa. 2:12).

Deze profetie wordt in het Nieuwe Testament op de uit de doden opgestane Messias betrokken. In het boek Openbaring zegt de Zoon van God:

“En wie overwint en Mijn werken tot [het] einde toe bewaart, die zal Ik macht geven over de volken; en hij zal hen hoeden met een ijzeren staf; als pottenbakkersvaten worden zij verbrijzeld, zoals ook Ik [die macht] van mijn Vader heb ontvangen” (Openb. 2:26-27)

Wanneer de hemel wordt geopend en Hij daaruit neerdaalt, komt Hij om te “oordelen en oorlog te voeren in gerechtigheid” (Openb. 19:11). “Uit Zijn mond komt een scherp zwaard, opdat Hij daarmee de naties slaat. En Hij zal hen hoeden met een ijzeren staf” (Openb. 19:15)

Bij de voleinding van de eeuw wordt het rijk van de Messias gezuiverd van alle “bozen” en zullen alleen de rechtvaardigen overblijven. En in dat rijk zal iedere vorm van opstand of rebellie streng worden bestraft.

Het is mij een raadsel hoe iemand kan geloven dat deze zuivering in het jaar 70 heeft plaatsgevonden, en dat de Messias sindsdien over de aarde heerst. In het jaar 70 zijn beslist niet alleen de kinderen van God maar op aarde overgebleven. En tot op de dag van vandaag is openlijke rebellie tegen de God van Israël en Zijn Messias mogelijk, zonder dat de betrokkene ook maar een strobreed in de weg wordt gelegd. Naar mijn bescheiden mening kan het gericht van de Zoon des mensen dus nog niet hebben plaatsgevonden.

Samenvatting

1. De Here Jezus vergeleek het einde van de eeuw niet met de dagen van Zedekia, de laatste koning van Juda, maar met de dagen van Noach (Matth. 24:37). De verwoesting van de tempel in het jaar 70 kan daarom niet de voleinding van de eeuw zijn geweest.
2. “Alle volken” (Matth. 25:32) is niet hetzelfde als “alle stammen van het land”, zoals preteristen beweren. Uit Luk. 21:24, Hand. 14:16 en 2 Tim. 4:17 blijkt, dat met deze uitdrukking wordt bedoeld: alle naties in de toenmalige bewoonde wereld.
3. 1 Kor. 10:11 en Hebr. 9:26 bewijzen niet, dat de Korinthiërs en de Hebreeën waaraan de apostelen schreven, zich al bevonden in de voleinding van de eeuw.
4. De wet kwam niet ten einde bij de val van Jeruzalem, maar bij de kruisiging van Christus.

5. Het nieuwe verbond werd niet van kracht bij de verwoesting van de tempel, maar bij de dood van de “verbondmaker”, dat wil zeggen: bij het sterven van de Here Jezus.

6. Joden die de Messias niet toebehoren, en christenen die niet beseffen wat het kruis heeft bewerkt, zijn nog steeds onder een wet.

7. Het rijk van Christus is nog niet gezuiverd van alle onkruid en de Messias heerst nog niet over de volken met een ijzeren staf. De voleinding van de eeuw is dus nog niet bereikt.

* * * * *